Lxxx· ¶ Sub Sermo primus·

Docebit vos omnē veritatem
vbi supra·Scd̓o spūſſanctus
docet omniū virtutū vigoro
ſum cremencum et germina=
tionē qꝫ tūc ꝓprie menti racō
nali tribuit qn̄ eam per ſuaꝫ
pn̄tiam intericꝛi ſuauitate ꝓfundit facienſ
ipſam ad omīa virtutum oꝑa delectabilit̄
inclinari·Et hanc ſuauitatē mens rōnalis
exequitur ex tribus· A ¶ Primo quidē ex
familiari ꝑceptōne interni dulcoꝛis quam
diuina pietas ex paterna ꝓuidētia et ſin=
gulari beniuolentia ſuis amicis ſpēalibus
tribuit vt de meroꝛe et ꝓlixitate p̄ſentis
exilij conſolent᷑ et in penis tranſitoꝛijs re
levētur·Propter quod videm⁹ ꝙ illi qui ī
magno feruoꝛe caritatis deo ſeruire incipi
unt hn̄t in ſui exoꝛdio tantū conatū ꝓfici
endi ꝙ oꝑa q̄ntūcunqꝫ difficilia ⁊ aſpera
ſibi reputant leuia et ſuauia ꝓpter ſuauita
tem interni dulcoꝛis qua intrinſec⁹ ꝑ cari
tatis dulcedinē recreantur·et iſtam ſuaui
tatē ſuſpirabat ſponſa in Cant· cū diceret·
Trahe me poſt te currem⁹ in odoꝛem vn=
guētoꝝ tuoꝛum·quaſi diceret·Si ꝑ guſtū
tue ſuauitatis tracta fuero tūc odoꝛe tue
dulcedinis refecta gaudēter curꝛā ad mā=
data tua et quecūqꝫ opera virtuoſa hylari
ter adimplēda·Et hoc exinde contingit·qꝛ
ſꝫm Aug⁹·hoc eſt ꝓꝛiū caritatis ꝙ ipſa ori=
go et mater eſt omnis interni dulcoꝛis·Et
ideo ex ſua ꝓꝛietate habet omnis labo=
ris qui ꝓ xp̄o ſuſtinetur amaritudinē dul=
coꝛare·vnde dicit Aug⁹· Qd̓ omnia ſeua et
inania leuia et ꝓpe nulla facit amoꝛ·⁊ iſtā
dulcedinem bene guſtauerat Aug⁹·cum di
ceret·O domine ꝙ̄ inenarꝛabilit̄ eſt ſuauis
guſtus internus tui amoꝛis· quo illi ſoli re
ficiūtur qui nihil querūt/nihil diligūt/nihil
aliud aꝓpetūt ꝙ̄ ſolum teip̄m· ¶ B ¶ Scd̓o
illam ſuauitatē mens racōnalis exequitur
ex intima meditacōne bonitatis dīne quā
homī ex paterno amore tā mltiplicit̄ oñd᷑
Quod patꝫ·Nam inde homo euidenter cō
cipit largitatem et effluentiam diuine be=
nignitatis· et ex hoc delectabiliter omneꝫ
actum virtutis exercet et deuote recogi=
tet quā paterne ipſum deus a multis de=
fectibus pꝛeſeruauit·In quo alij qn̄qꝫ me
lioris vite et ꝙ̄ pie et miſericoꝛdit̄ coꝛ ſuuꝫ
per gracie efficaciam freqn̄ēter retraxerit
a multis defectibus in q° a fragilitate ꝓꝓa
fuerat inclinat⁹·Et ꝙ etiam recogitet q̄m
feruenter et ſollicite nr̄am ſalutem queſie=
rit et ꝙ̄ amara ſuſtinuerat·Et quicunqꝫ ta
lia ꝓfunda meditacōne penſauerit certum
eſt ꝙ omnē virtutis actuꝫ ꝓ honoꝛe dei de
lectabiliter operatur· Vnde ad hāc medi=
tacōnem ip̄e xp̄s ꝓuocat quālibet menteꝫ
deuotā Math·xxiij·cuꝫ dicit hierl̄m hierl̄m
quociens volui congregare filios tuos q̄ſi
gallina cōgregat pullos ſuos ſub alas ⁊ no
luiſti·q·d· O anima deuota ꝑ hierl̄m ſigna
ta recoꝛdare quociens filios tuos·i·actus
interioꝛes coꝛdis et deſideria tua ipſa ad
exterioꝛa per inſtinctum gracie mee cōgre
gauerim et in vnū recollegerim· Recoꝛda
re etiam ꝙ̄ paternaliter coꝛ tuum a malis
deſiderijs et īpugnatōnibus hoſtilibus de=
fenſauerim et te ſub alis gracie mee rece=
perim quēadmodū gallina pullos ſuos ſub
alis ſuis defendat·Et his omnibus ingra=
tus mihi acquieſcere noluiſti· Propter qd̓
ꝓpheta ſollicitudinem iſtam quā deus pro
noſtra ſalute oſtendit admirans dicit ipſi
deo·Quid eſt homo qꝛ īnotuiſti ei aut fili⁹
hoīs quia reputas eum·quaſi di· Quid ē
vita hominum quare tantum reputas ꝙ
tam grauia ſeua et tam enoꝛmia ſuꝓplicia
ꝓ eius ſalute pati digneris· Reuera huius
non eſt cauſa niſi ſupereffluētia diuine pie
tatis et miſericoꝛdie quod ipſum ad hoc in
clinauit ꝙ noſtre miſerie voluit miſereri vt
patꝫ ꝑ Dam·libro·iij· Et ne plaſma ſuū de
ficeret ſꝫ ꝓ nr̄a ſalute tam piū ⁊ ſollicitū ſe
voluit exhibere· ¶ C ¶ Tercō illā ſuauita=
tem exequit᷑ ꝑ hoc ꝙ mēs racōnalis ꝑ fer
uoꝛē caritatis domī intime et iugiter vni=
tur qꝛ ꝑ hoc ſibi reddit amabilē ad quecū=
qꝫ oꝑa virtuoſa ꝓpter deū delectabilit̄ oꝑa
ri ⁊ ſuo bn̄placito ī omnibꝫ ſe confoꝛmare·
Et hoc videtur multum racōnale ꝙ mens
deuota deo ꝑ caritatē ſit iugit̄ vnita ⁊ h°
triplici rōne· ¶ Primo qꝛ ſine dīna manū te
nentia ꝑ vnicū momentū ſubſiſtere nō p̄t
Et iō ſicut qlibet res naturalit̄ dilig᷑ ſuum
eſſe ꝓꝓꝛiuꝫ·ita ſpūs rōnal̄ iugit̄ nō ſolū dile=
ctōne naturali ſꝫ etiā caritatiā dꝫ diligē ip
ſum deū· ¶ Scd̓o qꝛ h°ē naturale ꝙ deſide=
riū hoīs in ſuo ꝓꝓꝛio theſauro quieſcat et
ꝓꝓꝛi⁹ theſaurus rōnalis mentis non ē niſi
ſola bonitas diuina· Ideo racōnabile eſt ꝙ
mens racionalis in ſolo deo ꝑ amoꝛem q̄e
ſcat· ¶ Tercio ex eo ꝙ mens racional̄ nul=
licubi perfectam quietē inuenire pōt niſi ī
ſolo deo· vnde dicit Aug⁹ · Dn̄e feciſti nos
ad te et quietum eſt coꝛ noſtꝝ donec quie
ſcat in te tuam ſcilicet veritatem limpide
contemplando ⁊ bonitatem tuam ſauiſſi=
me deguſtando·Et exinde contingit ꝙ coꝛ
mundanum peccatis īuolutū non pōt q̄e
ſcere in ſeip̄o quia q̄n recolligitur in ſeip̄m

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-v-105/0144
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt